

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1096/2026
28.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Цакић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2790/25 од 22.01.2026. године, у седници одржаној 28.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2790/25 од 22.01.2026. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2790/25 од 22.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П1 31/25 од 07.07.2025. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да у корист тужиље за период од 01.06.2012. године до 30.06.2013. године, у коме је тужиља остварила минималну зараду, изврши уплату доприноса за обавезно социјално осигурање по стопама на дан уплате, а на основуцу коју чине појединачни месечни износи, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да за период од 01.06.2012. године до 30.06.2013. године у корист тужиље уплати припајуће доприносе за обавезно социјално осигурање, а на основу коју чине појединачни месечни износи, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2790/25 од 22.01.2026. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке, као и решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке.

Против правноснажног решења којим је одлучено о трошковима поступка донетог у другостепеном поступку, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права,

са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), оценио да нису испуњени услови за одлучивање о овој ревизији као изузетно дозвољеној.

Побијаним решењем одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба процесног закона који регулишу право странке на накнаду трошкова и њихову висину, која не одступа од судске праксе по овом питању. Имајући ово у виду, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиље, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиље побија се другостепено решење којим је одлучено о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

У конкретном случају ревизија тужиље је изјављена против одлуке о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, због чега ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић